پیکارپامیر
۲۰۱٦/۰٤/۱۳

وقایع افغانستان از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱٤ میلادی

(بخش٤٥)

مسافرت صدراعظم پاکستان بکابل و ارائهٔ طرح سیاسی آن کشوربه کرزی

باید گفت که پس از رویدادِ قتلِ بن لادن، شخصی بنام " سیف العدل" که گفته شد، دردرونِ سازمانِ القاعده، بجای اسامه تعیین گردیده بود، طی اعلامیه یی اظهارداشت که " انتقامِ مرگِ اسامه را خواهند گرفت" و علاوه نمود که " این بارهدف هایی را درانگلستان مد نظر خواهند داشت" . چنانکه متعاقبِ همین اعلامیه، مقام های انگلیس گفتند که ترتیباتِ ویژهٔ امنیتی را درشهر ها و تأسیسات مهم آن کشور اتخاذ نموده اند .

ازقرینه چنین برمی آمد که مقام های حکومت پاکستان احساس کرده بودند که دیگرمُشت شان باز و اسرارِشان نزد بزرگترین حامی مالی و سیاسی شان (ابرقدرت امریکا) فاش شده است؛ چنانکه یوسف رضاگیلانی صدراعظم وجنرال شجاع پاشا رییس) آی.اس.آی) پاکستان، فقط دوهفته قبل ازعملیاتِ کماندویی امریکا علیه اسامه بن لادن، بگونهٔ عاجل رهسپارکابل گردیده با حامدکرزی رییس جمهور افغانستان دیداروگفت وگو بعمل آورد .طوریکه بعداً افشا گردید، " گیلانی" طی مذاکراتی با کرزی، پیشنهاد های صریحی داشت. ازجملهٔ پیشنهاد های موصوف، فقط چند تای آنرا در اینجا درج میکنیم :

***حکومت افغانستان با راه اندازی جرگه عنعنوی با پایگاه های دراز مدت امریکایی ها در افغانستان مخالفت کند و در مقابل، پاکستان بالای طالبان و مخالفان مسلح فشار می آورد تا با حکومت کابل همکاری کنند و دست از مخالفت بردارند .**

***قدرت امریکا در منطقه رو به اضمحلال میرود، باید یک بلاک اقتصادی میان پاکستان- افغانستان و چین که به ابرقدرت تبدیل میشود، ایجاد شود .**

***حضور جبهه مقاومت {شامل بخشهایی از جهادی های شورای نظار، جمعیت اسلامی و دیگران} درحکومت کابل ضعیف گردد.**

***در دفاتر نمایند گیهای سیاسی هندوستان در افغانستان کاهش قابل ملاحظه به وجود آید.**

***بلوچ های پاکستانی که درخاک افغانستان فعال اند باید هرچه زودتر از افغانستان خارج ساخته شوند .**

***درجرگه عنعنوی باید سران قبایل آن سوی مرز نیز اشتراک کنند.**

***پروژه پایپ لاین گاز ترکمنستان تنها میان افغانستان و پاکستان باشد، هندوستان از این پروژه حذف گردد**

***سهم دادن به پاکستان در استخراج معادن و پروژه های اقتصادی در افغانستان.**

***درحکومت آینده ی افغانستان جایگاه افراد جلال الدین حقانی مشخص شود.**

***درتعیین وزیران دفاع، داخله و رییس امنیت ملی افغانستان، نظر و دید پاکستان ضروری پنداشته شود.**

***درجرگه ی عنعنوی، خط " دیورند" به رسمیت شناخته شود .**

قرارشایعات، حامد کرزی در برابر آنهمه فزونخواهی های مداخله گرانهٔ جانب پاکستان گویا گفته باشد که " **این پیشنهاد ها را با هم پیمانانِ امریکایی شان در میان خواهند گذاشت" . (۱٥٦)**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارئ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

اما، پاکستانی ها بربنیادِ پالیسی خارجی یا سیاست ستراتژیکِ شان درمنطقه، بیشتر و مهمتر ازآنچه را که دربالا گفتیم، ازدولت افغانستان خواهانند و مصممانه اندرین را گام میگذارند. منافع و یا امتیازاتی را که جانب پاکستان ازافغانستان مطالبه دارد، منیحث نمونه، اینها خواهد بود :

***بمیان آوردن یک رژیم ضعیف، عقبگرا، دست نگر و تابع سیاستهای حکومت مرکزی پاکستان مانند امارت اسلامی طالبان.**

*** دسترسی بلا مانع به منابع و ذخایرآبی و زیر زمینی افغانستان**

***بدست آوردن راه ترانزیت دایمی میان پاکستان و آسیای میانه (عبور و مرور بلا مانع کاروانهای تجارتی پاکستان ازخاک افغانستان)**

***کوتاه سازی دست هندوستان از افغانستان و یا تضعیف سازی روابط حسنه میان دو کشور.**

***دخالت، شراکت، سهمگیری ونقش داشتن درامورسیاسی، اقتصادی، عمرانی و حتا نظامی افغانستان به سود جانب آن کشور.**

***ایجاد کنفدراسیون میان افغانستان و پاکستان (درصورت مساعد شدن زمینه) و بالا دستی پاکستان درچنین مکانیسم سیاسی – اقتصادی و...**

***تحمیل معاهدهٔ خط " دیورند " به جانب افغانستان برای همیش.**

مقام های فزونخواه و بی آزرم پاکستانی حتا پا را ازاین گلیم هم فرا ترگذاشته گهگاهی زمزمهٔ تهوع آورمثلاً " **کابل و قندهارازنظرتاریخی متعلق به پاکستان میباشند** " را درمیان حلقات خاص سیاسی آن کشور سر میدهند. چنانکه مُهرهٔ آی. اس. آی (قاضی حسین احمد) طی بیانیه یی پس ازاشغال خوست درسال ۱۹۹۰م درحالیکه گلبدین رهبرحزب اسلامی درکنارش قرار داشت، گفته بود **" فتح خوست را به تمام مردم پاکستان تبریک میگویم... ما تنها به تصرف خوست اکتفا نخواهیم کرد، بلکه فتوحات را تا دریای آمو ادامه خواهیم داد "...**

"شبکهٔ اطلاع رسانی افغانستان" طی شمارهٔ مؤرخ اول ماه سنبلهٔ سال ۱۳۹٤ خورشیدی خویش، ازقول منابع آگاه نوشت که جانب پاکستان به دولت افغانستان گفته است که هرگاه پاکستان بخواهد که صلح و امنیت درافغانستان اعاده شود، باید خواستهای آتی را رسماً بپذیرد :

اول) حکومت افغانستان باید خط دیورند را به رسمیت بشناسند

دوم)آبهای سرازیر شده به پاکستان {ازخاک افغانستان}، بدون مهار یا استفاده اجازهٔ ورود به این کشور را داشته باشند.

سوم) حکومت افغانستان باید روابطش با هندوستان را محدود سازد

چهارم) باید پنجاه در صد از اُرگان های حکومت افغانستان به گروه طالبان تعلق گیرند

پنجم) درتعیین مقام های بلند پایهٔ دولتی، حد اقل ۳۵ درصد ملاحظات پاکستان مدنظر قرار گیرد.

دربحبوحهٔ نشرچنین گزارشها، " شورای عالی صلح" افغانستان رسماً اعلام نمود که " کلید صلح افغانستان در دست پاکستان است و تا وقتی این کشور روش دوگانهٔ خود را تغییر ندهد و موضع خود را در برابر دولت کابل و طالبان تغییرندهد، صلحی برقرار نخواهد شد".

این نکته درهمینجا گفتنی است که اینهمه تحرکاتِ شیطنت آمیز، مداخله گرانه و استعماری جانبِ پاکستان علیه افغانستان درحالی صورت میگرفت که در اعلامیهٔ رسمی یی که به سلسلهٔ نشست و برخاست ها و گفت و گوهای رسمی) ماه دسامبر سال ۱۳۸۸ خورشیدی) فی مابین دو کشور (افغانستان و پاکستان) صادر شده بود، چنین میخوانیم:

"جمهوری اسلامی افغانستان و جمهوری اسلامی پاکستان با در نظر داشت حقایق ذیل:

***با تأکید بر روابطِ پایدار و دوستی میان مردمان و حکومت های جمهوری اسلامی پاکستان و افغانستان، با در نظر داشتِ روابط و مشترکات تاریخی، فرهنگی و مدنی و جغرافیای مشترک که نمایانگرسرنوشتِ مشترکِ دو ملت میباشد، با تأکید برتعهدِ متقابل به حاکمیت ملی، استقلال و تمامیتِ ارضی و اعلامیهٔ حسن همجواری و رعایتِ**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

اصولِ منشورِ سازمان ملل متحد، با تأکید بر تحکیمِ روابط میان افغانستان و پاکستان برای تأمین صلح ؛ امنیت و انکشافِ منطقه، با رعایتِ مندرجاتِ اعلامیهٔ کابل در مورد روابط نیک و حسن همجواری مورخ ۲۲ دسمبر ۲۰۰۲،با رعایت اعلامیهٔ مشترک در مورد ابعاد همکاری های دو جانبه میان افغانستان و پاکستان منعقدهٔ ششم جنوری سال ۲۰۰۹ کابل و با درکِ فرصت های موجوده برای استفاده ازمنابع طبیعی و بشری به هدف توسعه و سعادت و رفاهِ مردمانِ دو کشور، هردو جانب توافق کرده اند اقدامات ذیل را برای تحکیمِ هرچه بیشتر همکاریهای دو جانبه اتخاذ نمایند".

البته " پیمان" و " توافقِ " هردو جانب دربخشهای مواصلات، تجارت و سرمایه گذاری، تعلیم و تربیت، ارتقای ظرفیت ها، زراعت و محیط زیست، انرژی و تماس های مردمی، با ذکرِجملات و واژه های مطنطن درجِ اعلامیهٔ متذکره گردیده است که تنها به ذکر مقدمهٔ این توافق دربالا اکتفا نموده ازذکرمجموع موادِ آن منصرف شدیم. پس ملاحظه میشود که جانبِ پاکستان، هیچگاه و درهیچ موردی برقول و قرارخویش دربرابرِ افغانستان صادق نبوده و نخواهند بود .

به سلسلهٔ همین رفت و آمدها و بگو مگو ها فی مابین دوکشور، درهفتهٔ دومِ ماه جون سال ۲۰۱۱ میلادی، حامد کرزی یکبارِدیگر دررأسِ یک هیأتِ رسمی رهسپاراسلام آباد گردید و پس ازدیدارها و ملاقاتها با آصف علی زرداری رییس جمهور، سید رضا گیلانی صدراعظم و دیگر سرانِ دولتی آن کشور، طی سخنانی درکابل اظهار داشت **. . . " :در این سفرِ گرانبها به همراه هیأتِ بلند پایهٔافغانستان به بسیاری از اهداف خود در زمینهٔ پیشبُردِ روند صلح دست یافتیم و درکنارِ دولت و مقاماتِ کشورِ دوست و برادر پاکستان، گامهای مهمی را برای ایجادِ صلح و امنیتِ منطقه بر میداریم "...**و رضا گیلانی صدرعظم پاکستان نیزگفت **... " : دو کشور قادرند در زمینهٔ زیر ساختهای اقتصادی، انرژی و ساخت پروژه های در دست اقدام و مطالعاتی برای رسیدنِ مردمِ منطقه و افغانستان به رفاه و توسعه از تجاربِ یکدیگر استفاده کرده و امیدواری را به مردم باز گردانند "...**

اینک، بخش دیگری از پیمان مشترک میان دو کشورافغانستان و پاکستان بنام " پیمان اسلام آباد" را دراینجا درج میکنیم تا ملاحظه شود فاصله میان حرف تا عمل چقدراست **" : در این پیمانِ هردو کشور به همکاری های اقتصادی، فرهنگی و همچنین تقویت بیشترِ روابطِ دیپلوماتیک متعهد شده اند. پیمانِ اسلام آباد که زلمی رسول وزیرامورخارجه ی افغانستان و حنا ربانی کهر سرپرستِ وزارت امورخارجه ی پاکستان آن را امضا کردند، بیست و پنج ماده دارد. براساس این پیمان، پاکستان متعهد شده است که حقِ ترانزیتِ افغانستان را از یکشنبه دوازدهم جون، یعنی یک روز پس ازامضای این پیمان به اجرا بگذارد. پیش ازاین کامیونهای افغانستان نمیتوانستند از مرزِ پاکستان عبور کنند و خود را به آبهای آزاد بر بندر کراچی برسانند. سرمایه گذاری های بیشتر در زمینه ی استخراج معادن، همکاریهای بیشتر درزمینه ی مبارزه با مواد مخدر و بهبود وضعیتِ بهداشت در افغانستان از دیگر تعهداتِ پاکستان در این پیمان است . پاکستان همچنان تعهد کرده است تا دو هزار بورسیه ی تحصیلی در رشته های پزشکی و مهندسی به شهروندانِ افغانستان اعطا کند. رهبرانِ پاکستان و افغانستان تلاش میکنند با گسترش همکاری میان دولتها، برشورشها و نا امنی در هردو کشور غلبه کنند. توافق های جدید برای رسیدن به صلح پایداردر دو سوی خط دیورند یکی از اهدافِ اصلی این سفر اعلام شده بود. آقای کرزی که درپایان این سفر دو روزه با خبرنگاران صحبت میکرد، گفت ؛ مقام های دو کشور در این موردکه چگونه بتوانند افراد و گروه های شورشی از جمله طالبان، حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار و گروه حقانی را به ترکِ جنگ و مذاکره با دولت افغانستان تشویق کنند، گفت و گو کردند. علاوه بر دیدار بین مقام های دو کشور، دیدارهای دیگری نیز انجام شده است که به گفته ی خبرنگاران مهم است. . . برهان الدین ربانی رییس شورای عالی صلح با افرادی که گفته میشود بر رهبرانِ گروه های شورشی نفوذ دارند از جمله، آقای آفتاب شیرپاو وزیر داخله ی پیشین پاکستان و مولانا فضل الرحمن از روحانیونِ بلند پایه و پُرنفوذِ پاکستان دیدارکرده است . ... دو کشورهمسایه کمیسیونی را به نام کمیسیون مشترک صلح نیز تأسیس کردند که هدفِ آن هماهنگی بیشتر برای غلبه ی دوکشور برنا آرامی ها و شورشیانی است که در دو سوی مرز افغانستان و پاکستان فعال هستند... ازجانب افغانستان برهان الدین ربانی رییس شورای عالی صلح، زلمی رسول وزیرامورخارجه، جنرال شیر محمد کریمی رییس ستاد ارتش، رحمت الله نبیل سرپرست اداره ی امنیت**

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ

ملی، جاوید لودین معاون وزارت امورخارجه و عمر داوود زی سفیر افغانستان در اسلام آباد در این نشست شرکت داشتند و از طرف ِپاکستان هم حنا ربانی کهر سرپرستِ وزارت امورخارجه، جنرال اشفاق کیانی رییس ارتش، جنرال شجاع پاشا رییسِ سازمان اطلاعات ارتش(آی اس آی(، سلمان بشیر معاون وزیر امورخارجه و محمد صادق سفیرپاکستان درکابل شرکت داشتند. " (۱۵۷)

شیوه های بکار بُردِ مخاصمت های جانبِ پاکستان علیه منافع ملی مردم افغانستان ظرف چند دههٔ اخیر، متنوع، حساب شده وبسیارهدفمندانه بوده است. مثلاً، علاوه ازبهم اندازی احزابِ اسلامی، تخریبِ زیربنا های کشور، جاسوسی وجاسوس پروری، تبلیغاتِ سؤ، به راه اندازی عملیاتِ تروریستی، شلیکِ موشک، انسدادِ راه های مواصلاتی و صد ها عملِ نا روای دیگر، پولِ مروج پاکستان را نیزغرض تضعیفِ پول افغانی و ضربه زدن به سیسمِ اقتصادی افغانستان، درولایاتِ مرزی کشوربه چلند انداخت و تا توانست اموالِ تجارتی تقلبی، بی کیفیت و حتا زیان بار را عمداً به بازارهای افغانستان فرستاد .

"کابل پرس " بتاریخ دهم ماه نوامبر۲۰۱۳ م ، ضمنِ نشرِ یک گزارشِ مستند، تحت عنوان " ننگرهار دراسارتِ کلدارِ پاکستان" نوشت که **... " با گذشت دوازده سال از حکومت کرزی، هنوز هم پول پاکستان در ولایت های هم مرزبا پاکستان چلند دارد "...**

یکی از دوکاندارانِ شهر جلال آباد نوت پاکستانی را برای اثبات چلند آن برای خبرنگارنشان میدهد

بیش ازچند روزاز سفرِ حامد کرزی و هیأت معیتی اش به پاکستان و تدویرِ کنفرانس فوق الذکر سپری نشده بود که مقام های نظامی پاکستان با شلیک صد ها موشک بالای شهرها و ولایاتِ کنر، ننگرهار، خوست و پکتیا که موجبِ شهادت بیش ازیکصد نفرافغان، ویرانی منازل و اماکنِ اهالی مناطقِ مذکور و آواره گی هزارها تنِ دیگر گردید، یکبارِ دیگر نشان دادند که آنها به هیچ صورت پابند تعهد و پیمانِ امضا شده و معیارهای اخلاقی نبوده وهرگز دست ازخصومت علیه مردم افغانستان برنخواهند داشت. جالب این بود که حامد کرزی درمقام رییس جمهورِ کشور ونیز، نیرو های خارجی مستقر درخاک افغانستان، علی رغم هیجان، نگرانی و تقاضا های همه گانی درداخلِ افغانستان، هیچ واکنشِ قانونی و حقوقی دربرابرِ این عملِ نظامی پاکستانیها نشان ندادند. بنابرآن، مردم افغانستان، چنین سکوتِ بی سابقه درقبالِ عملیاتِ نظامی پاکستان را توطئهٔ دیگری بر ضد منافع ملی خویش دانسته درشهر های کابل، هرات، مزاروحتا درکشور های اروپایی و امریکایی دست به تظاهراتِ اعتراضی گسترده زدند. همچنان، تعدادی ازافغانهای مقیم خارج باساسِ احساساتِ وطنخواهانهٔ شان درکشورهای مختلفِ جهان ، تظاهراتِ اعتراض آمیزِ ضد مداخلاتِ آشکار و پنهانِ جمهوری اسلامی ایران را نیز به راه انداختند.

گزارشهای مطبوعاتِ افغانستان درماه جولای سال ۲۰۱۲ میلادی و اظهاراتِ والی کُنُر و شاهدانِ عینی میرسانیدند که پاکستان ظرفِ تنها سه ماه، یکهزار و پنجصد موشک و خمپاره به مناطقِ مختلفِ آن ولایت شلیک نموده اند که دراثرآن، ده نفرجان شان را ازدست داده و صد ها نفردیگرخانه و کاشانهٔ شان را ترک گفته به جا های امن تری پناه بُرده اند. سید فضل الله واحدی والی کنر بتاریخ چهارمِ ماه آگست ۲۰۱۲م، ضمنِ اظهاراتِ مستندِ ویدیویی گفت که **:تنها امروز، مقاماتِ پاکستانی به تعداد سه صد راکت بالای شهرک وایگل مربوط ولایت کنُرشلیک کردند " .**

(جریانِ حملاتِ موشکی پاکستان علیه افغانستان درتحت ِفصل نزدهم این اثر، بصورت مفصلترگنجانیده شده است)

(ادامه دارد)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ